

Tumult - Maarten Inghels (voorpublicatie)

NIEUWE KLINKER

Ik schrijf je tot een nieuwe klinker die ruikt
naar jong gras, met een onbestemde kleur
maar prima op de kast staat, in een vaas of
tussen boeken. Je akoestiek klinkt prachtig naast

andere letters, nooit extreem zacht of kwaadaardig luid.

Jou gebruik ik het meest, mijn mond loopt van je over,
mijn pen drinkt gulzig je bloed. Je bent het ontbrekende
brokstuk in de taal, een robuuste tafel waar met servet

aan wordt gedineerd, met eerbied voor spelling.

Aan het einde van een zin vang ik je licht
in een woord, als een caleidoscoop draai ik je
alle kanten op. Ik wacht nog op dat ene gedicht.

VANDAAG BEN IK MAANDAG

De hemel stond dichtbij wanneer
mijn tuin een vacht had gekregen,
toen mijn schoenen zwarte plekken
afgaven ging ik in de gaten liggen.

De deur roept.

Ik speel zwijgzame grond,
gillend sneeuw ik onder.

Ik denk aan adem en
word benauwd, veeg het blauw
uit mijn ogen, probeer merel
te zijn maar ben te oud.

Vandaag ben ik een blauwe maandag
in het huis van naakte bodem
schud ik mijn sneeuw af.
Ik smelt.
Ik ben plasjes op de grond.

STRAND

Ik ben een strand

dat verlangt naar

wat rustige wasjes

over mijn zand.

Niet die bulderdrang

van paardenkoppen,

gretig schuimgekkeel en

een krab die aan je poten likt.

De schelp die je zo lang hebben wou

door de honger in de zee ingeslikt.

Want dat is wat

een mens wil;

een moment van klaarheid,

kalmte en een groene vlag op de pier.

Van je mag nu zwemmen

hier.

Tumult van Maarten Inghels verschijnt op 17 november in de Sandwich-reeks onder redactie van Gerrits Komrij.